

sätta någon del af sina myndlingars arfsmedel i lifränteanstalt för beredande af lifränta.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1871.

Pehr Ericsson,
från Gefleborgs län.

N:o 90.

Af Herr **Carl Ivarsson**: *Angående allmänna underdomstolarnes å landet organisation, m. m.*

I afsigt att bereda skyndsamhet i lagskipningen samt tillfälle för åtskilliga ärendens öfverflyttande från de administrativa embetsverken till domstolarne, tillåter jag mig härmed vördsamligen föreslå,

att Riksdagen för sin del antager såsom lag det af komiterade utarbetade, härvid fogade *förslag till stadga angående allmänna underdomstolarne å landet*, med dertill hörande författningar af den natur, att Riksdagen rörande dem eger beslutanderätt; samt att, i sammanhang dermed, Riksdagen aflåter en underdånig skrifvelse, med begäran att Kongl. Maj:t, vid reglering af domsagor och tingslag, täcktes tillse *dels* att domkretsarne — der ej öofvervinneliga lokalhinder ligga i vägen — ej blifva större, än att de tingssökande få högst fyra mil till tingsstället, *dels* att de mindre städernas förläggande i judicielt hänseende under landsrätt må, der sådant lämpligen kan ega rum, genom domsageregleringen underlättas, *dels* ock slutligen att, till dess regleringen blir fullbordad, i fullmakterna för de häradshöfdingar, som under denna tid utnämnas, det vilkor införes, att de må vara skyldiga öfvertaga domarembetet äfven i de inom domsagan liggande mindre stä-

der, samt i öfrigt åtnöjas med den fördelning af domsagan eller förändring af dess gränser, som af en blifvande reglering kan betingas.

Såsom vidare motiv till detta förslag åberopar jag grunderna för den af mig vid sidstlidne riksdag i ämnet afgifna motion N:o 51.

Stockholm den 27 Januari 1871.

Carl Ifvarsson.

N:o 91.

Af Herr **A. P. Andersson** från Södermanlands län: Om ändring i 11 § 4 mom. af Kongl. Förordningen den 20 Juli 1861, i fråga om sexmäns skyldighet att närvara vid mantalskrifningsförrättning.

Kongl. Förordningen den 20 Juli 1861 § 11 mom. 4 stadgar, att sexmän skola öfvervara mantals- och skattskrifningarne; men som sexmännen väljas efter tur inom mantalen, inträffar det derföre ofta, att sexman, som bör öfvervara mantalsskrifning i en församling, är boende inom en annan församling, och således saknar all erforderlig kännedom om förhållandena i den församling, der han skulle mantalsskrifningsförrättningen öfvervara. Sedan emellertid genom kommunalförordningen för landet sexmans öfriga skyldigheter i verkligheten blifvit på kommunalnämnden öfverflyttade, synes det kvarstående åliggandet för sexman att bevista mantalsskrifning alltför väl jemväl kunna meddelas kommunalnämnden, helst inom denna nämnd bästa kännedom om befolkningen är att förvänta, och stadgandet, sådant det nu är, vanligen endast leder derhän, att sexman för uteblifvande bötfälles. Då befattningen för ett följande år tillsattes redan i December det föregående året, må det anses ursäktligt om sexmännen, hvars enda åliggande icke skall fullgöras förrän efter 11 månaders förlopp, ofta ofrivilligt och af glömska underlåter detsamma. Af dessa skäl får jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen, med upphäfvande af stadgandet i 11 § 4 mom. Kongl. Förordningen den 20 Juli 1861, att sexmän